

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ (ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 478

ΕΤΟΣ Κ

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Οί καρποί του Διαλόγου

Ἀπὸ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις συναντήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα τοῦ Α' μετὰ τοῦ Ποντίφηκος τῆς Ρώμης Παύλου τοῦ ΣΤ' κατὰ τὴν 5ην καὶ 6ην Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1964 ἤρξατο δημιουργομένη ἀτμόσφαιρα ἀγάπης, συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως.

Μετὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην συνάντησιν ἐδόθη πλέον τὸ σύνθημα, ὅτι ὁ «διάλογος τῆς ἀγάπης» ἐπιβάλλεται μετὰ τῶν Ὁρθόδοξων καὶ Παπικῶν καὶ ὅτι ἡ συμφιλίωσις πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν πιστῶν.

Τὴν προσπάθειαν ἐνώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τὰς γνωστὰς ἤδη συνθήκας, ἀνέλαβεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ὅστις ἐναγωνίως καὶ πυρετωδῶς ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἰδεώδους τούτου.

Σύγκλησις Πανορθόδοξων Διασκέψεων, συσκέψεις, συμβούλια, συμπόσια, ἀνταλλαγὴ δώρων καὶ ἀσπασμῶν καὶ πλεῖστα ὅσα ἄλλα μέσα ἐξηντλήθησαν ἀφειδῶς ὑπὸ τοῦ Προκαθημένου τοῦ Φαναρίου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Ἀλλὰ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα καὶ ποῖοι οἱ καρποὶ τῶν ἀόκνων καὶ διηνεκῶν προσπαθειῶν καὶ θυσιῶν τούτων; Τυχάνει γεγονὸς ἀναμφισβήτητον, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν λόγῳ προσπάθειας εἶναι ὀλέθρια διὰ τὸν

Ὁρθόδοξον Ἑλληνισμόν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, καθ' ἃ ἡ παροῦσα πραγματικότητα μαρτυρεῖ.

Πρὶν ἤδη ἀρχίσῃ «ὁ διάλογος τῆς ἀγάπης» καὶ ἡ ἐξαγωγή πορισμάτων μετὰ προηγηθέντα θεολογικὸν διάλογον, πολλοὶ τῶν ἡμετέρων Ὁρθόδοξων ἐλαφρᾷ τῇ συνειδήσει παρακολουθοῦν τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς Ρωμαιοκαθολικὰς Ἐκκλησίας καὶ μεταλαμβάνουν τῶν ἀχράντων μυστηρίων, παντελῶς ἀδιαφώτιστοι ὄντες ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτῶν.

Ἄλλοι πάλιν ἀφελ्लηνίζονται, ἐνῶ ἕτεροι προσέρχονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συγχρόνου ἐνωτικοῦ ρεύματος. Κατὰ φυσικὴν συνέπειαν, ὅθεν, ἄνευ τῆς θεολογικῆς καὶ κατηχητικῆς διαφωτίσεως, ὁ διάλογος τῆς ἀγάπης δὲν εἶναι διάλογος ἐπὶ ἴσοις ὅροις, ἀλλὰ διάλογος, ὅστις ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς ἀγίας Ὁρθοδοξίας καὶ εἰς βάρος τελικῶς τῆς προσπάθειας διὰ τὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀγνοοῦν πλεῖστοι τῶν Ὁρθόδοξων, ὅτι οἱ Παπικοὶ εἶναι ἐπιθετικοὶ εἰς τὰς προσηλυτιστικὰς τῶν προσπάθειας καὶ τὴν προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ καὶ παίζουσι ἐν οὐ παικτοῖς ἀπεμπλοῦντες, ἀντὶ πινακίου φακῆς τὴν πολυτίμητον καὶ ἀδαμαντίνην Ὁρθοδοξίαν! Ὁ προσηλυτισμὸς, ὅστις διενεργεῖται ὑπὸ τῶν Παπικῶν εἰς

βάρος τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι τρομερός. Εἰς τὴν Συρίαν, οἱ ἀπαίσιτοι Οὐνῖται γοργῶ βήματι βαίνουνσι πρὸς διάλυσιν τοῦ Ὁρθ. Πατριαρχείου Ἀντιοχείας, ἐνῶ εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν ἀγωνίζονται ἡφαιστειωδῶς ὑπὲρ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔκτισαν μεγαλοπρεπεῖς Ναὸν ἐν μέσαις Ἀθήναις. Εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν ἡ κατάστασις τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ἀκόμη χειρότερα... πολλοὶ ἀσθενεῖς τὴν πίστιν ἀμπεμπολοῦσι τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ὡς πλάνην!!! καὶ ἀσπάζονται σωρηδὸν τὴν Εὐαγγελικὴν, Χιλιαστικὴν, ἢ ἄλλην αἵρεσιν. Ἐκ τῶν ὡς ἂν ἑκτεθέντων καθίσταται δῆλον, πῶς ἡ Ὁρθόδοξος πίστις κινδυνεύει ἐσχάτως καὶ διατρέχει τὸν ἐσχατὸν κίνδυνον νὰ μολυνθῇ ἀπὸ τὸ Παπικὸν μίasma ἔνεκα τῶν κακῶν ἐκείνων Ποιμένων, οἵτινες πονηρῶς καὶ ὑποῦλως συνεταιρίζονται μετὰ τῶν Λατίνων, ἐπιδιώκοντες νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν παράφρονα φιλοδοξίαν των μετὰ τὸ μέγιστον ἔγκλημα τῆς Ἐξαλείψεως τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Ἄς λάβωσι ταῦτα ὑπ' ὄψει των ὅσοι ἀνάξιοι Ποιμένες καὶ χλιαροὶ πιστοὶ ποθοῦσι τὴν ἔνωσιν. Ὁ παπισμὸς ζητεῖ πάντοτε καὶ παντοῦ τὰ πρωτεῖα καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῶν παραδόξων καὶ φιλοδόξων ἀξιώσεων καὶ ὅρων του.

Ἄς προσέξωμεν, ὅθεν, πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι καὶ ὅς ἀγωνισθῶμεν παντὶ σθένει, ἰκετεύοντες τὸν Κύριον νὰ μὴ μᾶς στερήσῃ τοῦ θησαυροῦ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως, ἧς ἔταξεν ἡμᾶς ἀγρύπνους φύλακας. Ἄς μὴ λυποψυχῇσιν οὐδεὶς πρὸ τῆς φοβερᾶς παρατάξεως τοῦ Πάπα καὶ τῶν ταγμάτων αὐτοῦ. **«Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραλελυμένα. Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. Ἰδοὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἡξεί καὶ σώσει ἡμᾶς»** (Ἠσ. λε' 3).

Ὁ σημερινὸς ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι ὁ σκληρότερος καὶ ἀπαιτεῖ θυσιάαν καὶ ἥρωισμόν, ἀλλὰ καὶ ἡ σημερινὴ δό-

ξα καὶ νίκη τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ εἶναι μεγαλύτερα τῆς δόξης τῶν παρελθόντων αἰώνων συμφώνως πρὸς τὴν θεῖαν πρόρρησιν.

«Μεγάλη ἔσται ἡ δόξα τοῦ Οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ» (Ἀγγ. β' 9).

Γένοιτο !

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου ἐπαγρύπνησις

«Πρόσεχε σεαυτῷ»

(Μ. Βασίλειος)

Μέρος 12ον

Ὁ ἐσωτερικὸς κόσμος εἶναι μία ἄβυσσος μετὰ ἀπύθμενον βάθος· εἰς κόσμος μυστηριώδης καὶ ἀγνωστος παντελῶς εἰς τοὺς περὶ τὸν ἄνθρωπον. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κόσμῳ ἐμπερικλείονται ὅλοι οἱ ὑψηλοὶ πόθοι, αἱ ἀγναὶ ἐπιθυμίαι, τὰ θεῖα ἰδανικά. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐπίσης κόσμῳ τίκτονται καὶ ἐμφωλεύουν ὅλα τὰ χαμερπῆ ἐνστικτα, αἱ κατώτερα ἐπιθυμίαι, τὰ χαμαίζηλα πάθη.

Ὁ Μοναχός, ὅστις προέκρινε τῶν γηίνων καὶ ἐφημέρων τὰ ἐπουράνια καὶ τὰ αἰώνια, ὀφείλει ἀγρύπνως νὰ παρακολουθῇ τὸν ἐσωτερικόν του κόσμον καὶ νὰ ἐλέγχῃ πάσας τὰς κλίσεις, τάσεις, ἐπιθυμίας, διαθέσεις καὶ ροπὰς αὐτοῦ. Ἐν τῇ τοιαύτῃ αὐτοκριτικῇ καὶ τῷ αὐτοελέγχῳ ἀποκτᾷ τὸ **«γνώθι σεαυτὸν»** καὶ γινώσκει ποῖός ἐστιν πνευματικῶς καὶ ἐὰν διάγῃ συμφώνως πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῆς αὐτοεξετάσεως ταύτης κατορθώνει ὁ Μοναχός νὰ γνωρίσῃ πλήρως τὸν ἑαυτὸν του καὶ οὕτω ἄρχεται νὰ διορθώῃ ἑαυτὸν καὶ νὰ ἀπαλλάσσῃται τοῦ ρύπου τῶν ψεκτῶν παθῶν.

Τὸ πυθαγόρειον σύνθημα **«Τί δ' ἔρεξα; πῇ παρέβην; τί δέ μοι δέον καὶ οὐκ ἐτετέλεσθον;»** πρέπει νὰ ἀπασχολῇ καθημερινῶς αὐτόν, θέλοντα καὶ ἐπιδιώκοντα τὴν ἑαυτοῦ ἡθικοπνευματικὴν βελτίωσιν καὶ τελείωσιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἡ ἐνδοστροφή εἶναι τελείως ἀπαραίτητος εἰς τὸν Μοναχόν, διότι ἄνευ αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ τὸ **«γνώθι σεαυτὸν»**, ἡ καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν ἐν τῷ ἔσω κόσμῳ, ἡ προσπάθεια τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παθῶν. **«Πρόσεχε σεαυτῷ»** τὸν νῖζει ὁ Οὐρανοφάντωρ Βασίλειος, τὸ **«πρόσεχε σεαυτῷ»** σημαίνει στρέψον τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς σου εἰς τὰ ἔνδον, ἐρευνήσον τὸν ἐσωτερικόν σου κόσμον καὶ ἀγωνίσαι νὰ διαφυλάξῃς αὐτὴν ἀθικτον καὶ ἀνεπηρέαστον ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν κακῶν καὶ πονηρῶν λογισμῶν, ἀπὸ τὰς ἁμαρτωλὰς ἐπιθυμίας καὶ τάσεις, τὰς ὠθοῦσας καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πρᾶξιν τῆς ἁμαρτίας. Ὁ Μοναχός ὀφείλει ἐν παντὶ τόπῳ καὶ πάσῃ στιγμῇ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου καὶ νὰ τηρῇ **«ἀσπιλον ἑαυτὸν»**

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος πρὸς ἐυπεσόντα Θεόδωρον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ἐὰν ἀπέθανον δέ, συνέβη τοῦτο ὅχι διότι ἡ ψυχὴ κατεστράφη, ἀλλὰ διότι τὸ σῶμα ἀπηύδησεν ἐπειδὴ, ἐὰν βεβαίως ἐκεῖνο δὲν ὑπεχώρει, δὲν ἤθελε παύσει νὰ βασανίζεται ἡ ψυχὴ. Ὅταν λοιπὸν καταλάβῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦτο τὸ ἀφθαρτὸν καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς καταστροφὴν πῦρ, τίποτε δὲν ἐμποδίζει ἐπ' ἀπειρον ἢ κόλασις νὰ ἐπεκταθῇ. Διότι ἐδῶ μὲν δὲν εἶναι δυνατόν καὶ τὰ δύο νὰ συνυπάρξωσι, τὸ νὰ εἶναι δηλαδὴ αἱ τιμωρίαι σφοδραὶ καὶ νὰ διαρκῶσι πάντοτε, ἀλλὰ τὸ ἐν πολεμεῖ τὸ ἄλλο, διότι τοῦ σώματος ἡ φύσις εἶναι φθαρτή, καὶ ὅταν αἱ βάσανοι τοῦ σώματος ἐξακολουθῶσι σφοδραί, δὲν θὰ ἀντέξῃ τὸ σῶμα καὶ θ' ἀποθάνῃ· ὅταν ὅμως ἐπέλθῃ ἡ ἀφθαρσία κατόπιν, δύναται νὰ ἐπέλθῃ τῆς διαμάχης ταύτης διάλυσις καὶ μὲ πολλὴν ἐξουσίαν θὰ καταλάβωσιν ἡμᾶς τιμωρίαι μεγάλης σφοδρότητος καὶ παντοτεινῆς διαρκείας. Ἄς μὴ ἔχωμεν λοιπὸν τοιαύτην ἰδέαν, ὅτι τὰ ὑπερβολικὰ βασανιστήρια καταστρέφουσι τὴν ψυχὴν ἡμῶν διότι οὐδὲ τὸ σῶμα θὰ δυνηθῇ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τοῦτο νὰ πάθῃ ἀλλὰ θὰ μένῃ μετὰ τῆς ψυχῆς αἰώνως τιμωρούμενον, καὶ οὐδὲν ἄλλο θὰ ἔχῃ τέλος. Πόσῃν λοιπὸν θέλεις τρυφὴν καὶ πόσον καιρὸν νὰ ἀντιτάξωμεν πρὸς τὴν κόλασιν ταύτην καὶ τιμωρίαν; Θέλεις χρόνον ἑκατὸν ἐτῶν καὶ δύο φορὰς τόσον; Καὶ τί εἶναι τοῦτο ἔναντι τῶν ἀτελευτήτων αἰώνων; Διότι ὡς εἶναι τὸ ὄνειρον μίᾳ ἡμέρᾳ ἀπέναντι ὀ-

ἀπὸ τοῦ κόσμου» κατὰ τὴν τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου θεῖαν σύστασιν καὶ παραίνεσιν. Μοναχὸς ἄνευ ἁγνοῦ, ἐξηυγενισμένου, κεκαθαρμένου, ἡγιασμένου καὶ ἐξαυλωμένου ἐσωτερικοῦ κόσμου δὲν δύναται νὰ νοηθῇ. Τὸ ἁγνὸν σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὸν Μοναχὸν τὸ τέλειον καὶ τὸ «ὃ οὐκ ἄνευ». Ἀπὸ αὐτὸν θὰ ζητήσῃ ὁ Θεὸς καὶ τὴν ἁγίαν σκέψιν, τὸν ἁγνὸν λογισμόν, τὴν καθαρὰν καρδίαν. Ἐὰν ὁ Μοναχὸς κατορθώσῃ νὰ καθάρῃ τὸν ἐσωτερικόν του κόσμον ἀπὸ παντὸς χαμαιζήλου καὶ ἐμπαθοῦς κινήματος καὶ λογισμοῦ, τότε τῷ ὄντι ἔφθασε εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐν Θεῷ παντοτεινῆς τῆς ἀπαθείας καὶ ζῶν καὶ περιπατῶν ἐν τῇ γῇ εὐρίσκεται διὰ τοῦ νοῦς εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐνθα τὸ ἄκρον ἔφετόν, ὃ ἀγαπώμενος ὑπ' αὐτοῦ Ἰησοῦς. Ἐν τοιαύτῃ πνευματικῇ καταστάσει ὧν ὁ Μοναχὸς εἶναι πραγματικῶς μακάριος ἀπὸ τῆς παρούσης ζωῆς καὶ προγευστικῶς ἀπολαμβάνει τῆς ἐν Οὐρανοῖς ἀνεκλαλήτου καὶ ἀλήκτου μακαριότητος.

Εἶθε πάντες οἱ τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα περιβεβλημένοι καὶ τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν ἐκλεξάμενοι νὰ φθάσουν εἰς τὴν ἄκραν αὐτὴν τελειότητα, ἧς οὐδὲν μείζον, οὔτε ἴσον, καθότι αὕτη μόνον δύναται νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τὸ πλήρωμα τῆς πνευματικῆς χαρᾶς καὶ ἀληθοῦς ἐν Χριστῷ εὐδαιμονίας, ἧτις ἀποτελεῖ τὸ προανάκρουσμα, τὴν προαναγγελίαν, τὰ προοίμια τῆς ἐν Οὐρανοῖς ἀτελευτήτου, ἀνεκφράστου καὶ αἰώνιου μακαριότητος.

λου τοῦ βίου μας, τὸ αὐτὸ εἶναι ἢ ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ ἀπολαύσις τῶν ἀγαθῶν ἀπέναντι τῆς μελλούσης καταστάσεως. Ὑπάρχει λοιπὸν ἄραγε κανεὶς, ὅστις διὰ νὰ ἴδῃ καλὸν ὄνειρον, ἤθελε προτιμήσῃ διὰ παντὸς νὰ κολάζεται; Καὶ τίς εἶναι τόσον ἀνόητος, ὥστε εἰς ταύτην νὰ ἔλθῃ τὴν ἀνταλλαγὴν; Διότι ἀκόμη δὲν παριστῶ ὡς τι κακὸν τὴν ἁμαρτωλὴν ἀπόλαυσιν καὶ τὴν τρυφήν, οὐδὲ τὴν πικρίαν, ἧτις εἰς αὐτὴν εὐρίσκεται, φανερώνω τώρα. Διότι ὁ καιρὸς οὗτος δὲν εἶναι ἀρμόδιος διὰ τοὺς τοὺς λόγους, ἀλλ' ὅταν νὰ διαφύγῃς αὐτὴν δυνηθῇς. Διότι τώρα μὲν κυριευμένος ἀπὸ τὸ πάθος, καὶ ὅτι ἡμεῖς φλυαροῦμεν θὰ ὑποπτεύσῃς ἐὰν τὴν ἡδονὴν ἠθέλωμεν ὀνομάσει πικράν.

Ὅταν ἀπαλλαγθῇς χάριτι θεῖα ἐκ τοῦ νοσήματος, τότε θὰ γνωρίσῃς καλῶς καὶ τὴν κακίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἀφοῦ ἀναβάλωμεν τοὺς τοὺς λόγους δι' ἄλλην περίστασιν, τοῦτο θὰ εἴπωμεν τώρα.

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι εἶναι πραγματικὴ ὅτι τρυφήν ὀνομάζομεν, καὶ ἡδονὴν ὅτι ἡδονὴν λέγομεν, καὶ ὅτι τίποτε δὲν ἔχει ἐδῶ τὸ λυπηρὸν καὶ ἐπονειδιστὸν τί ὅμως θὰ εἴπωμεν ἀπέναντι τῆς ἀναμενομένης κολάσεως; Τί δὲ τότε θὰ πράζωμεν ἐὰν εὐχαριστήσωμεν μὲν ἀσθενῶς πως καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ὡς πρὸς τὸ παρόν, πράγματι ὅμως τὴν αἰωνίαν βάσανον ὡς ποινήν ὑφιστάμεθα ἐκεῖ καὶ μάλιστα ἐνῶ ἡτο δυνατόν εἰς ὀλίγον καιρὸν καὶ τὰ εἰρημένα βασανιστήρια νὰ διαφύγωμεν καὶ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ νὰ ἀπολαύσωμεν; Διότι καὶ τοῦτο τῆς τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίας ἔργον εἶναι τὸ νὰ μὴ ἐπεκταθῶσι οἱ ἁγῶνες ἡμῶν εἰς μῆκος μέγα, ἀλλ' εἰς βραχὺν καὶ ἀκαριαῖον χρόνον, καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ (διότι τοῦτο εἶναι ἡ παρούσα ζωὴ ἀπέναντι τῆς μελλούσης ἐκείνης) ἐὰν ἀγωνισθῶμεν εἰς τοὺς ἀπείρους νὰ στεφανωθῶμεν αἰῶνας. Ὅχι δὲ ὀλίγον καὶ τοῦτο τότε τὰς τῶν κολαζομένων θὰ λυπήσῃ ψυχὰς ὅταν ἐννοήσωσιν ὅτι, ἐνῶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἡτο κατὰ τὰς ὀλίγας ταύτας ἡμέρας νὰ κατορθώσωσι τὸ πᾶν, ἐπειδὴ ἡμέλησαν ὡς πρὸς τὰ ἀθάνατα, παρέδωκαν τὸν ἑαυτὸν τῶν εἰς τὰ αἰῶνα κακά. Τὸ ὁποῖον διὰ νὰ μὴ πάθωμεν, ἄς ἀνεγερθῶμεν, ἐνόσω εἶναι ἡμέρα σωτηρίας, ἐνόσω εἶναι πολλὴ τῆς μετανοίας ἡ δύναμις. Διότι οὐδὲ τὰ κακὰ μόνον τὰ ὁποῖα εἴπομεν θὰ μᾶς καταλάβωσιν, ἐὰν φανῶμεν ἀφελεῖς καὶ ράθυμοι, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολὺ ἀπὸ ταῦτα σκληρότερα. Διότι αὐτὰ μὲν εἶναι τὰ ἐκ τῆς Κολάσεως κακά, καὶ ἄλλα δὲν εἶναι ἀκόμη πικρότερα ἀπὸ ὅσα ἀναφέραμεν καὶ νὰ φαντασθῶμεν ἡμποροῦμε. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν τὸν ἀμετανόητον καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν στερήσις· αὕτη δὲ τόσῃν προξενεῖ ὀδύνην, τόσῃν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν, ὥστε καὶ ἐὰν καμμία τιμωρία διὰ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἁμαρτάνοντας δὲν ἐπεφυλάσσετο, αὕτη καθ' ἑαυτὴν θὰ ἦτο ἄρκειν νὰ μᾶς κεντήσῃ πικρότερον ἀπὸ τὰ βασανιστήρια τῆς κολάσεως καὶ νὰ συνταράξῃ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς.

(Ἀκολουθεῖ)

Εὐλογίαι

Πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους Γονεῖς καὶ Κηδεμόνας τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ, παρ' ἐμοῦ δὲ εὐχὴ καὶ εὐλογία.

Εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Κυρίου εὐλογήσῃ τὸν ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ πληρώσῃ τοὺς οἴκους τῶν πιστῶν ὑλικῶν τε καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν πρὸς δόξαν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδόξιας καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μὲ τὸν νέον ἐνιαυτὸν ἀνοίγουν αἱ πύλαι τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου. Ὅθεν παρακαλοῦμεν καὶ προτρέπομεν ἅπαντας τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας νὰ ἐγγράψουν μὲ ζήλον ἔνθεον τὰ τέκνα των εἰς τὰ κατηχητικά σχολεῖα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Ἐντολὴ γὰρ ἐστὶν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος καὶ οὐρανοβάμων Παῦλος εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν του τονίζει λέγων: «Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε ταῦτα ἐν παιδείᾳ καὶ νοῦθεσίᾳ Κυρίου».

Τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον εἶναι κεντρικὸς σωτηρίας νεανικῶν ψυχῶν. Αἱ καρδίαι τῆς νεολαίας φωτίζονται καὶ ζωοποιοῦνται μὲ τὰ νάματα τῆς Θείας διδασκαλίας καὶ δροσίζονται μὲ τὸ ὕδωρ τῆς Ζωῆς, τὸ ἀλλόμενον εἰς Ζωὴν αἰώνιον. Τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ἀποκαλύπτουν τὸ μεγαλεῖον τῆς πίστεως καὶ τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν τέκνων, καθοδηγοῦν ταῦτα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ διὰ ταύτης Θεῆς Χάριτι εἰς τὸν Παράδεισον. Ἡ πίστις πρὸς τὴν Θεὸν εἶναι Θεῖον δῶρον καὶ ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἀκρόασεως τοῦ Θεοῦ λόγου. Διὰ τοῦτο ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν του τονίζει λέγων· «Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ρή-

ματος Θεοῦ, ὡς ὠρατοὶ οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά».

Τὰ κατηχητικὸν σχολεῖον εἶναι φυτώριον οὐράνιον, ἐνθα ἡ ἀπειρος ἀγάπη τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Θεοῦ λόγου καλλιεργεῖ, καλλωπίζει καὶ μεταμορφώνει τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων εἰς μυρίπνοα ἄνθη τοῦ παραδείσου καὶ εἰς δένδρα εὐσκόιο-φυλλα πεπληρωμένα ἀγλαῶν καρπῶν.

Τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον εἶναι φάρος τηλαυγῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀκτινοβολεῖ τὸ αἰώνιον φῶς τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ κατευθύνει τὰς καρδίαις τῶν τέκνων εἰς τοὺς κόλπους τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ὡ γονεῖς εὐλογημένοι, εἶναι δυνατόν χάρις εἰς τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον ἐν ἑκ τῶν τέκνων σας νὰ ἀναδειχθῇ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου ἢ νύμφη τοῦ Ἐπουρανίου βασιλέως. Ὑπάρχει τί θεοφιλέστερον τούτου; Ὑπάρχει τί μακαριώτερον τούτου;!

Ἐν τέκνον εὐλογημένον σφῆζει Χάριτι Θεοῦ μίαν ὀλόκληρον οἰκογένειαν. Τὸ κατηχητικὸν σχολεῖον δημιουργεῖ τιμίας οἰκογενεάς, πολυτίμους παράγοντας τῆς κοινωνίας καὶ στυλοβάτας τοῦ ἔθνους.

Διανύομεν περίοδον κρισιμωτάτην ἐσχάτων ἡμερῶν κατὰ τὴν ὁποίαν λύκοι βαρεῖς ἐπιτίθενται συνεχῶς ἐναντίον τῆς ἀγίας ἡμῶν μάνδρας καὶ κατασπαράσσουν τὰ πρόβατα. Μέγας λιμὸς πνεύματος ἐκάλυψεν τὰ πάντα. Ὁ οὐρανὸς τοῦ

Ἀπὸ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης, εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελιστρίας Κορυθαλλοῦ.

Διὰ τοὺς Γονεῖς

Ἡ ΣΥΝΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΣ

Πόσον εἶναι ἡ συμπεριφορὰ μερικῶν γονέων καὶ πόσῃ ζημίαν εἰμπορεῖ νὰ φέρῃ εἰς τὰ παιδιὰ τὸ κακὸν τῶν παραδείγμα, μαρτυροῦν πολλὰ περιστατικὰ τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς. Θ' ἀναφέρωμεν μεταξὺ αὐτῶν τὴν ψευδολογίαν, ἡ ὁποία εὗρισκει ἀρκετὴν θέσιν εἰς πολλὰς οἰκογενείας. Βεβαίως, ὅταν τὸ παιδί λέγῃ ψεύματα ἢ ὅταν ἡ ὑπηρετρία συλληφθῇ ψευδομένη διὰ τὰ σκεπάζει μίαν ζημίαν ἢ μίαν παρεκτρο-

πολέμου ζοφοῦται ἐπικινδύνως, ἡ θύελλα ἐγγύς. Ἡ Ζωὴ τοῦ αἵωνος τούτου εἶναι θάλασσα τρικυμιώδης πεπληρωμένη μυριάδων ναυαγίων. Ἐχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ περιφρουρήσωμεν τὰ τέκνα ἡμῶν ἀπὸ τὴν μαγίαν τῶν κυμάτων καὶ νὰ ὁδηγήσωμεν ταῦτα εἰς τὸν λιμένα τῆς γαλήνης τὸν νοητὸν, τὸν μεστὸν Θεῖας ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης ὑμνοῦντες, εὐλογοῦντες, προσκυνοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸ πανάγιον ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, τοῦ Πατρὸς τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης
† Ὁ Σαλαμίνας ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

πὴν τῆς, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία ἐξεγείρονται, τὶς φωνάζουν καὶ εἶναι καὶ τιμωροὶ αὐστηροί. Ἐν τούτοις, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν διστάζουν, καὶ ἐνώπιον τῶν παιδιῶν τῶν, νὰ δίδουν τὸ σύνθημα τῆς ψευδολογίας. Ἄλλοτε διὰ ν' ἀστείευθῶν καὶ παίξουν μὲ τὰ παιδιὰ, ἄλλοτε διὰ νὰ τὰ φοβίσουν, ἄλλοτε διὰ ν' ἀποφύγουν ἐνοχλητικὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαιτήσεις τῶν, καὶ ἄλλοτε δι' ἄλλας περισσότερον ἀσημάντους αἰτίας, εὗρισκουν προχειρότερον μέσον τὸ ψεῦδος. Ἐὰν κτυπήσῃ τὴν θύραν ἐπισκέπτης ἀνεπιθύμητος, ὁ κύριος ἢ ἡ κυρία, χωρὶς δισταγμὸν, δίδουν ἐνώπιον τῶν παιδιῶν τῶν ἐντολὴν εἰς τὴν ὑπηρετρίαν νὰ εἴπῃ, ὅτι «οἱ κύριοι δὲν εἶναι ἐδῶ»! Δὲν δυσκολεύονται, ἀκόμη, νὰ διηγούνται ἐνώπιον τῶν παιδιῶν τῶν μὲ πολλὴν ἀφέλειαν διάφορα περιστατικά, εἰς τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθησαν τὸ ψεῦδος καὶ κατῶρ θῶσαν νὰ γελάσουν τοὺς ἄλλους καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν τῶν.

Πόσον εἶναι τὸ φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ψευδολογίας αὐτῆς τῶν γονέων; Τὸ ὅτι τὰ παιδιὰ συνειθίζουν νὰ μὴ θεωροῦν τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην ὡς κακὸν τι καὶ ἀπηγορευμένον. Ἐφ' ὅσον βλέπουν τὸ παράδειγμα τῶν γονέων, ἐνθαρρύνονται,

Ἐρὰ Τελετῇ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Γ.Ο.Χ. Δράμας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Σχολείοις. Κατόπιν Ἱερᾶς λειτανείας περὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρωθιερεὺς Μιχ. Ν. Σαββόπουλος ἀναγνώσας τὰς καθιερωμένας εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὸν Θεῖον φωτισμὸν τῶν παιδῶν, διένειμε Σχολικὰ χρήσιμα δῶρα εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίαις τοῦ Κυριακοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς Ἑνορίας τοῦ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1965.

Ευταυτοί εισφοραί

Μέσω τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. κ. Αὐξεντίου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος	1.000
Μοναχαὶ ἀνώνυμοι (Πετρούπολις)	150
Δις Ὀλγα (Πετρούπολις)	50
Ἑλένη Βιδά (Αὐστραλία)	638
Κωνίνα Καταπόδη (Πετρούπολις)	100
Κοινότης Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν (Θεσ)νίκη	20.000
Ἑλευθερία Γιακουμάτου	100
Κυρία ἀνώνυμοι (Πετρούπολις)	260
Κυρία ἀνώνυμος (Ἀθήναι)	200
Ζήσης Σαμαράς (Χαλκίς)	200

νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ ψεῦδος εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ στιγμήν, ὄχι μόνον ἐντὸς τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ ἔξω αὐτῆς. Ποία δὲ εἴμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ μελλοντικὴ ἐξέλιξις τῆς κακῆς αὐτῆς συνηθείας, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ προῖδωμεν. Ἀπατεῶνες διάσημοι, κακοποιοὶ πανοῦργοι καὶ συκοφάνται ἀσυνείδητοι, βεβαίως δὲν παρουσιάσθησαν τοιοῦτοι εἰς μίαν στιγμήν. Ἀσφαλῶς, αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῆς κακίας τῶν πρέπει νὰ ζητηθῶν εἰς τὸ πρῶτον οἰκογενειακὸν περιβάλλον τῶν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ πρῶτα δλέθρια μαθήματα τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, τὰ ἔλαβον οὐχὶ ἀπὸ ἄλλων τινά, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τὸ κακὸν τῶν παράδειγμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡθικοὶ αὐτουργοὶ τῆς παρεκτροπῆς τῶν παιδιῶν καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς δυστυχίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ, γρήγορα ἢ ἀργά, ὁ βίος τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης, δὲν εἶναι ἄλλοι παρὰ οἱ γονεῖς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν καρποφορήσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸ κακὸν παράδειγμα τῶν γονέων, ἔχομεν ἕνα ἄλλο, ἐπίσης σημαντικὸν ἀποτέλεσμα. Καὶ εἶναι τοῦτο τὸ ὅτι τὸ παιδί χάνει τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς γονεῖς του. Θὰ τὸ γελάσετε βέβαια καὶ μίαν καὶ δύο καὶ περισσοτέρας φορές. Ἀλλὰ ἔχει καὶ αὐτὸ ἀρκετὴν νοσημοσύνην, ὥστε ἐπὶ τέλους νὰ καταλάβῃ, ὅτι δὲν εἶναι σωστὰ ὅλα ὅσα τοῦ λέγουσιν οἱ γονεῖς του. Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῇ, ἐνῶ θὰ τοῦ ἀνοίξῃ ἐλεύθερον τὸν δρόμον τοῦ ψεύδους, θὰ ἀφαιρέσῃ συγχρόνως ἀπὸ τὴν ψυχὴν του τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τοὺς γονεῖς. Ὅ,τι καὶ ἂν τοῦ εἴπητε ἔπειτα, ὅσας συμβουλὰς καλὰς καὶ ἂν δώσητε, θὰ δικαιούται νὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους σας. Ἐὰν δὲ εἶναι ἀπαραιτήτων διὰ τὰ παιδιά νὰ ἀκούσουν τοὺς γονεῖς με ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν, ἐννοοῦμεν πόσα καλὰ ματαιώνει καὶ πόσον κακὸν φέρει ἡ ἐπιπολαία καὶ ἀνότης ἐξοικειώσις τῶν γονέων εἰς τὴν ψευδολογίαν.

Θέλετε τὰ παιδιά σας νὰ γίνουν χαρακτήρες φιλαλήδεις καὶ τίμιοι καὶ εὐλκρινεῖς; Δώσετε εἰς αὐτὰ τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλως μὲ τὸ παράδειγμα τῆς ψευδολογίας, προετοιμάζετε τοὺς κατεργαρέους τῆς αὔριον, τοὺς ὑποκριτὰς καὶ δολίους, ἀνταμοιβὴ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι ἡ περιφρόνησις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ.

Ἀσπασία Ἰωαννίδου (Ἀθήναι)	100
Σωσάνα Στεργίου	100
Κύριος ἀνώνυμος (Λαμία)	350
Κυρία ἀνώνυμος εἰς μνήμην τῶν γο. ἑων τῆς	500
Ἀναστάσιος Μιχαλόπουλος (Αἴγιον)	1.000
Εὐδοκία Ἀντ. Οἰκονόμου (Πετράλωνα)	500
Κωνίνα Καταπόδη (Πετρούπολις)	100
Κύριος ἀνώνυμος (Γρεβενά)	100
Αἰκατ. Ἀλεξ. Ἀλβέρτη (Ἀθήναι)	5.000
Σωτήριος Ἀρχοντῆς (Λαμία)	160
Στυλιανὸς Ντόντος	100
Ἀθαν. Κουσουρῆς	100
Εὐάγ. Τσίμος	100
Γεώργ. Κωνσταντόπουλος	100
Ἰωάν. Λεονταρίδης	50
Ἀπόσ. Μπέκος	50
Μαρία Πράπα	50
Εὐστρ. Δούκας	50
Παναγιώτα Μαχαίρα	50
Βασίλ. Σπανός	50
Ἱερομ. Καλλίνικος Χανιώτης	200
Δις Ζωὴ Ἡλ. Βούγια	200
Ἀνώνυμοι	101
Ἑλευθ. Γούσιος (Δομοκός)	50
Ἑλένη (Ἀθήναι)	100
Ἀνώνυμος (Νέα Ἰωνία)	100
Γερρόντισσα ἀνώνυμος εἰς μνήμην Ταξιαρχίας Μοναχῆς	1.200
Κυρία ἀνώνυμος (Ἀμερικὴ)	300
Εὐπραξία Μοναχὴ (Ἀθήναι)	200
Νικόλ. Μαρκέτης (Χαλκίς)	1.000
Κυρία ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	500
» (Πειραιεύς)	50
Πολυξένη Ποδιά (Ἀμερικὴ)	1.500
Ἰ. Ν. Ἀγ. Ἀναργύρων (Ρέθυμνον Κρήτης)	1.000
Κωνσταντῖνος . . .	100
Ἰ. Ναὸς Εὐαγγελιστρίας (Στυλῆς)	500
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Μπούρας	50
Βασίλειος Θεόπουλος (Πετρούπολις)	100
Σύνολον	38.699

Μέσω τοῦ Σεβασμ. κ. Ἀνακίου

Μαγδαληνὴ Μαγουλά	100
Φανουρία Δήμα	100
Εὐγενία Ταλεπόρου Κρισιλᾶ	1.200
Κωνίνος Δράκος	1.000
Εἰρήνη Καρόλου	100
Μαρία Κασάνδρα	100
Σοφία Λιακούτσου	100
Κωνίνα Κυριαζοπούλου	100
Διάφοροι Κυρίαί	125
Βασιλικὴ Πυργιάλα	15.000
Μαρία Οἰκονομίδου	50
Γερρόντισσα Παῖσια	500
Ἀδελφὴ ἐκ Μαρκοπούλου	1.000
Ἱερὺς Νικόλαος Αἰγίνης	1.000
Ἀνώνυμος ἐκ Πελοποννήσου	500

Περὶ Φιλοδοξίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ ταῦτα πάντα μυριάκις ἐστὶ προτιμότερον, ἵνα πᾶς ἄνθρωπος, καὶ δὴ πᾶς ἀληθὴς χριστιανός, διὰ παντός τοῦ βίου αὐτοῦ μένῃ ἐν ἀφανείᾳ ἄγνωστος καὶ ταπεινός, παρὰ ἐπιτρέπη βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, νὰ κυριευθῇ ὑπὸ τῆς σατανικῆς φιλοδοξίας. Ὁ φιλόανθρωπος Λυτρωτὴς Χριστὸς ὁ Θεὸς

Ἀριστοτέλης Εὐγενίδης	500
Μοναχὸς Ἰωάν. Παπαλεόντιος	3.000

24.475

Μέσω τοῦ Σεβασμ. κ. Γερωντίου

Μιχαὴλ Δεμερτζῆς	100
Ἰωάννης Σκοπέλας	300
Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου	105
Δάφνη Καμπάνη	500
Καλλιόπη... Νέας Τριγλίας	30
Εἰρήνη Βασιλάκης καὶ Ἑλενη Βλάχους	60
Νικόλαος Ἱερομόναχος	1.500
Νεκτάριος Ἱερομόναχος	600
Χαράλαμπος Μοναχὸς	1.000
Ἰσίδωρος Μοναχὸς	140
Πατέρες Ἀγιορεῖται	3.260

7.595

Μέσω τοῦ Ἀρχιμ. Ἰγνατίου Τσαντίλη Ἐφημερίου Ἀγ. Τριάδος Κουπονίων

Βασίλειος Ἱερομόναχος	400
Δημήτριος Μοναχὸς	50
Ἀνώνυμος Μοναχὸς	1.000
»	500
Ἀσημίνα Κουρούπι	200
Ἀνώνυμος Ἀγιορείτης Μοναχὸς	4.000

6.150

Μέσω τοῦ Διαχειριστοῦ

Κυπαρισσία Ἐκλεμέ	50
Ἀργηρὸ Σμυρνέου	50
Ἰωάννα	100
Ἱερ. Ἰωάννης Διάκου	200
Βασιλικὴ Λεγάκη	200
Ἀθηνὰ Ἀντωνίου	50
Ἱερ. Ναὸς Ἀγ. Σπυρίδωνος	1.000
Νικόλαος Φίλες	100
Μοναχὸς Κουρκανὸς	500
Μοναχὸς Ἀντώνιος Ταμβάκης	300
Ἐλισσαῖος Χατζησταματίου	100
Διαμαντὴς Παπαῆς	300
Νικόλαος Οἰκονόμου	500
Ἀνώνυμος	168
Ἀναστάσιος ἐκ Δομενᾶ	50
Βασίλειος Κατσιάνας	500

4.168

Σύνολον 81.087

Ἐκ προηγουμένων 352.458

Γενικὸν σύνολον 433.545

ἡμῶν, θέλων νὰ προλάβῃ τὴν ἐκ τῆς φιλοδοξίας προερχομένην σωματικὴν τε καὶ ψυχικὴν ἀπώλειαν, εἰς μὲν τοὺς δύο ἀδελφοὺς Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, προσελθόντας καὶ εἰπόντας αὐτῷ : *Δὸς ἡμῖν ἵνα εἰς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἰς ἐξ ἐναντίων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου*, (Μάρκ. ι'. 37) καὶ ζητήσαντας τοιοῦτοτρόπως ἐκ φιλοδοξίας τὰς πρώτας θέσεις ἐκατέρωθεν τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀπήντησεν ἐν γλώσσῃ αὐστηρᾷ : *Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε* (Μάρκ. ι' 38).

Ἄλλοτε δὲ εἰς ἅπαντας ὁμοῦ τοὺς μαθητάς ἀπὴ γόρευσεν ρητῶς τοὺς τίτλους, μὴ ἐπιτρέψας μηδὲ διδάσκαλος νὰ καλῇται. *Μὴ κληθῆτε ραββί*, ἔλεγε, διότι ἐγένωσκεν, ὅτι τὸ ἐν καὶ ἐλάχιστον συγκεχωρημένον ἐὰν ἔτι ἦ, συνεπφέρει τὸ ἕτερον, τοῦτο δὲ πάλιν ἄλλο, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἐκ τῶν ἐλασσόνων εἰς τὰ ἀνώτερα προχωρῶν ὁ ἄνθρωπος, περιπίπτει ἀνεπαισθήτως εἰς τὰς παγίδας τῆς φιλοδοξίας. Φάρμακον ἀπλούστατον μὲν, ἀλλ' ἱαματικώτατον, δυνάμενον νὰ ἐκριζώσῃ ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν πᾶν ἴχνος φιλοδοξίας ὑπέδειξεν ἡμῖν αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εἰπών. «*Ὅς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὡς ὁμῶν διάκονος*». Διὰ τῆς ρητῆς ἐντολῆς ταύτης δὲν ἐξεντελίζει ὁ Σωτὴρ τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲ θέλει νὰ ἀπογυμνώσῃ αὐτὸν πάσης πολιτικῆς προαγωγῆς καὶ τιμῆς, ἀλλὰ συνέστησε τὴν ταπεινοφροσύνην, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἀκαταμάχητος δύναμις, ἡ συντριβούσα ὁλοσχερῶς τὸ κράτος τῆς φιλοδοξίας.

Δὲν ἀπαγορεύει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν οὔτε τὸν διορισμὸν ἡμῶν εἰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, οὔτε τὴν λήψιν πρωτοκαθεδριῶν καὶ πρωτοκλισιῶν, οὔτε τὴν ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἀπονεμομένην ἡμῖν σπουδαιότητα καὶ ἐκτίμησιν, διότι ἄνευ τούτων ἐπέρχεται ἀναρχία καὶ παραλυσία, καὶ διότι οὔτε αἱ πόλεις, οὔτε αἱ οἰκογένειαι, οὔτε τὰ ἄτομα αὐτὰ δύνανται νὰ εὐδοκμήσωσι καὶ τὸν προορισμὸν αὐτῶν ἐκπληρώσωσι, ἀλλ' ὅν τρόπον Αὐτὸς ὁ Κύριος ἀπέφυγε τὴν τῶν ἀνθρώπων δόξαν, λέγων : «*Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω*», οὕτω καὶ διὰ τῆς ρηθείσης ἐντολῆς σκοπεῖ νὰ διδάξῃ ἡμᾶς, ὅτι δὲν πρέπει ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ ἐπιδιώκωμεν διακεκριμένας ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσεις καὶ πρωτεῖα καὶ δόξαν ἀνθρωπίνην, διότι ἐκπίπτωμεν εἰς τοὺς βρόχους τῆς φιλοδοξίας· ἀλλὰ μόνον ὅταν διὰ κοινῆς καὶ ὁμοφώνου θελήσεως προσφέρωνται ἡμῖν ταῦτα νὰ ἀποδεχώμεθα· καὶ τότε μάλιστα, ὅταν συναισθανώμεθα εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως, ὅτι ἐσμὲν ἄξιοι, ἱκανοὶ καὶ ἀρμόδιοι· καὶ πάλιν οὐχὶ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἐκ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ ἐξέχοντος τιμητικοῦ ὑπουργήματος προερχομένην λάμψιν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀγαθῆς ἰδέας ὀρμώμενοι, ὅτι διὰ τῶν ὑπηρεσιῶν ἡμῶν μέλλομεν νὰ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, πιστοὶ εἰς τὴν πολιτείαν, ὠφέλιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἐν γένει χρήσιμοι εἰς πάντα ἄνθρωπον, δεόμενοι τῆς προστασίας ἡμῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

Γεγονότα και Κρίσεις

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είδοποιούνται ἅπαντα τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παρατήματα καὶ οἱ Ἱεροὶ ἡμῶν Ναοὶ, διὸ τηρεῖται ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἡμερολογίων 1966 τοῖχου καὶ ἐγκόλπια (τῆς τσέπης) καὶ παρακαλοῦμεν, ὅπως διαβιβασθοῦν ἐγκαίρως αἱ παραγγελίαι.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Γ.Ο.Χ.)

Τιμαὶ ἡμερολογίων Τοίχου δεχ. 9. —

» » Ἐγκόλπιον (τσέπης) 3.

Ἀνεκρίζωτος ἡ πίστις

Παρά τὰ 50 ἔτη ἐντονωτάτης καὶ λίαν πείσμονος ἀθεϊστικῆς προπαγάνδας, ὁ «πιστὸς λαὸς τοῦ Κυρίου» ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκή τὰ θρησκευτικά του καθήκοντα εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν καὶ νὰ ἐκδηλώνῃ διαφοροτρόπως τὴν πρὸς Θεὸν ἀκλόνητον πίστιν του. Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, τὸ 1)4 τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ θρησκεύει εἰσέτι καὶ καταφεύγει μεθ' ἱεροῦ ζήλου εἰς τοὺς τόπους τῆς λατρείας, προσεύχεται, μελετᾷ θρησκευτικὰ ἔντυπα, ἀσχολεῖται μὲ τὴν μυστικὴν ἐκτύπωσιν καὶ διανομὴν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, ἱερῶν εἰκόνων καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμερολογίων. Διακεκριμένος Ρώσος ἐπιστήμων εἰς ἐπιστολὴν του δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Ἰσβέστια» παραδέχεται, ὅτι «θὰ ἦτο βλακῶδες νὰ σκεφθῇ κανεὶς, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ πίστις εἰς τὸν Θεόν, ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀπὸ χιλιετηρίδων.

Γεγονὸς δὲ μεγίστης σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξίαν ἀποτελεῖ τὸ ὅτι οἱ πιστοὶ ἀνέκουν, κατὰ συντριπτικὴν ἀναλογίαν εἰς τὸ Ὁρθόδοξον δόγμα, ἐξαιρέσει τινῶν μειονοτήτων Καθολικῶν, Λουθηρανῶν, Βουδδιστῶν κ. ἄ. Ἰδοὺ τὸ μεγαλεῖον τῆς πίστεως, τοῦ πανανθρωπίνου τούτου φαινομένου καὶ δὴ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἥτις μόνη εἶναι ἡ γνησία, ὁρτὴ καὶ σώζουσα πίστις.

Ὁ τύπος οὗτος συνεπῶς τῆς ἀντιθρησκευτικῆς προπαγάνδας τυγχάνει πολὺ ἀναχρονιστικὸς καὶ ἀντὶ θετικῶν ἀποδίδει ἀρνητικὰ ἀποτελέσματα, καθότι ἡ ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα εἶναι πάντῃ χυδαία, ὑστερικὴ καὶ ἀψυχολόγητος ἐν μέσῳ εἰκοστῷ αἰῶνι.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου, πανηγυρίζει ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἀρτεμίου, δι' Ἀρχιερατικῆς λειτουργίας.

Λεωφορεῖα Κορυδαλλοῦ, Στάσις Ἀγ. Ἀρτεμίου.

Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. (Π.Η). ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Γερασίμου πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγ.

Γερασίμου — Περισσοῦ μετὰ Ἀρχιερατικῆς Χοροστασίας.

Ὁδὸς Νίγδης 20 — Λεωφορεῖα Περισσοῦ — 4η στάσις.

Τὴν 26ὴν Ὀκτωβρίου, ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου πανηγυρίζει ὁ Ἱερός Ναὸς Ἀγίου Δημητρίου Ἀμφιάλης.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ἡ παλαίμαχος ἀγωνίστρια τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Εὐθυμία Κατωπόδη. Ἡ μεταστάσα ὑπῆρξεν πρότυπον καλῆς συζύγου καὶ μητρὸς καὶ ἐκ νεαρᾶς ἀκόμη ἡλικίας ἀφιερῶθη εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας. Εὐχόμεθα, ὅπως ὁ Κύριος ἀμείψῃ αὐτὴν κατὰ τὴν καρδίαν τῆς. Αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη.

ΔΙΑΝΟΜΑΙ ΕΙΣ ΑΠΟΡΟΥΣ

Τὸ Σωματεῖον «Παναγία ἡ ὁδηγήτρια» εἰς μνήμην τῆς ἀποθανούσης Ε. Κατωπόδη ἀντὶ στεφάνου διένημεν εἰς πτωχοὺς καὶ ἀπόρους 500 δρ.

Ἐπίσης ἡ ἀδελφὴ τῆς μεταστάσης κ. Ἰφιγένεια Κουδούνη καὶ ἡ ἀνεψιὰ αὐτῆς κ. Νίκη Πιότα κατέθεσαν 500 δρ. εἰς τὸ Σωματεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια» διὰ νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Περὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων

Εἶναι λυπηρὸν τὸ γεγονός, ὅτι τὰ διδακτικὰ καὶ ἰδιαίτερος τὰ θρησκευτικὰ βιβλία τοῦ Γυμνασίου δὲν εἶναι ὅλα, καθὼς πρέπει. Καὶ συγκεκριμένως τὸ βιβλίον τῶν θρησκ. τῆς Α' τάξεως τοῦ Γυμνασίου γέμει ἀφ' ἑνὸς μὲν σφαλμάτων πάσης φύσεως, φραστικῶν, γλωσσικῶν, συντακτικῶν καὶ ἄλλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ γνωμῶν καὶ κρίσεων προτεσταντῶν, αἰτίνες κρίνονται ὑπὸ τῶν ὀρθοφρονούντων ὥς μὴ χρειάζεαι καὶ ἀξιόλογοι καὶ ἀρμόζουσαι ἐν βιβλίῳ Ὁρθοδόξῳ. Μὲ τοιοῦτου εἶδους βιβλία εἶναι δυνατόν νὰ μορφωθῇ ἑλληνοπρεπῶς καὶ Χριστιανικῶς ὁ ὀρθόδοξος νέος, ὁ ὁποῖος διψᾷ νὰ πῇ τὸ «ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον»; πῶς ὁ νοῦς του θὰ διαφωτισθῇ ὀρθῶς ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ἡ καρδία του θὰ ἀγαπήσῃ τὸν Σωτῆρα Χριστόν; δυστυχῶς ὅμως, οὐδεμία μέριμνα ἐλήφθη ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, ὥστε τὸσον ἐξ ἐπόψεως μορφῆς, ὅσον καὶ ἐξ ἐπόψεως περιεχομένου τὰ εἰς διάθεσιν τῶν μαθητῶν βιβλία ταῦτα νὰ οἰκοδομοῦν καὶ νὰ προάγουν τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα αὐτῶν.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Κάθε Κυριακὴν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου θὰ γίνεται ἐσπερινὸν κήρυγμα (περὶ ὥραν 5 μ. μ.) εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς Ἀγ. Παρασκευῆς (Μοναστηράκι) Ἀθηνῶν καὶ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Ταμπούρα) Πειραιῶς.